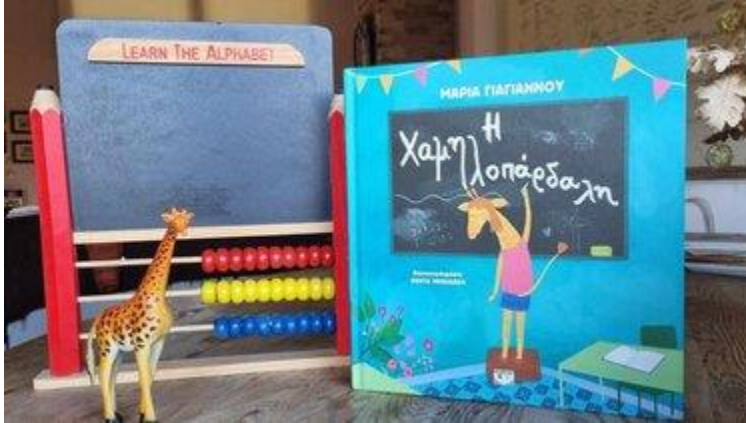

Η Χαμηλοπάρδαλη* ...στα παραμύθια του Σαββάτου!

Μια ιστορία που τονίζει την σημασία του να αποδεχτείς τον εαυτό σου, να νικήσεις τις ανασφάλειες και τις αδυναμίες σου και να σκεφτείς πέρα από μικρότητες, στερεότυπα και μεμψιμοιρίες.

Γράφει η Ελένη Μπετεινάκη

Φανταστείτε τώρα πως βρισκόμαστε σε ένα σχολείο που αντί για παιδιά οι μαθητές είναι καμηλοπαρδάλεις. Και με ακόμα μια πιο ιδιαίτερη ιδιότητα. Κάποια από αυτά τα παράξενα και ασυνήθιστα ζώα δεν είχαν τόσο ψηλό λαιμό αλλά πολύ, πολύ κοντό. Ήταν χαμηλοπαρδάλεις.

Μια τέτοια χαμηλοπάρδαλη ήταν και η Αριστέα. Ήταν πολύ χαρούμενη να βρίσκεται με τους συμμαθητές της, εκτός από κάποιες λίγες ημέρες που θα προτιμούσε να μην βρίσκεται στην τάξη της. Ο λόγος ήταν πως δεν μπορούσε εύκολα να φτάσει τα φύλλα στα ψηλά δέντρα ή να φανεί λίγο περισσότερο στις ομαδικές φωτογραφίες. Αυτό που την στεναχωρούσε περισσότερο όμως, ήταν όταν έπρεπε να πάρουν μέρος στην παρέλαση. Οι ψηλότεροι ήταν πάντα μπροστά και οι πιο κοντοί στο τέλος. Έτσι λοιπόν ανακοίνωσε στην δασκάλα της πως δεν θα έπαιρνε μέρος εκείνη την επέτειο στην παρέλαση και θα προτιμούσε να μείνει στο σπίτι της. Η δασκάλα όμως της εξήγησε πως ο μαθητής που έχει δικαίωμα να είναι μπροστά και μάλιστα σηματοφόρος δεν είναι ο ψηλότερος αλλά αυτός που είναι καλύτερος στα μαθήματα. Έφυγε προβληματισμένη για το σπίτι της και στεναχωρημένη με τα πράγματα που δεν μπορούσε να κάνει επειδή δεν έμοιαζε με τις άλλες καμηλοπαρδάλεις. Βρήκε ανακούφιση μόνο στην αγκαλιά της μαμάς της που την ενθάρρυνε να βάλει στόχο την σημαία (να γίνει αυτή σηματοφόρος) και να το πετύχει. Η Αριστέα

όμως ήξερε πώς ήταν πολύ αδύναμη στο μάθημα της Ιστορίας και δεν ήταν σίγουρη πως θα μπορούσε να τα καταφέρει.

Τα πράγματα άρχισαν αν αλλάζουν όταν στην τάξη της Αριστέας ήρθε μια καινούργια μαθήτριά η Φιλομήλα, μια μικρή καμήλα με πολύ μικρές καμπούρες στην πλάτη. Ήταν κι αυτή μια Χαμήλα, δηλαδή κι αυτή διαφορετική από όλες τις άλλες. Σύντομα τα δυο ζώα έγιναν στενές φίλες και η ζωή και των δύο απέκτησε μεγαλύτερο και καλύτερο νόημα. Η Φιλομήλα άρχισε να βοηθάει την Αριστέα στην Ιστορία και η σχέση τους έγινε ακόμα πιο δυνατή. Και στο σχολείο όλα είχαν αλλάξει μέχρι την μέρα που ο διευθυντής τους κάλεσε στο προαύλιο για να αναγγείλει τον σηματοφόρο της τάξης...

Και ενώ οι δυο φίλες περίμεναν τα αποτελέσματα χέρι χέρι, η ανακοίνωση τις άφησε άφωνες. Η Φιλομήλα θα γινόταν σηματοφόρος του σχολείου και η Αριστέα;

Η συνέχεια στο καταπληκτικό βιβλίο της Μαρίας Γιαγιάννου που θα σας ενθουσιάσει. Μια ιστορία ευρηματική, πρωτότυπη, διαφορετική, για την ενθάρρυνση, την φιλία, την συνεχή προσπάθεια και τους στόχους της ζωής.

Μια ιστορία που τονίζει την σημασία του να αποδεχτείς τον εαυτό σου, να νικήσεις τις ανασφάλειες και τις αδυναμίες σου και να σκεφτείς πέρα από μικρότητες, στερεότυπα και μεμψιμοιρίες.

Μια ιστορία με πολλά μηνύματα στα παιδιά που νομίζουν πως δεν θα τα καταφέρουν να εκπληρώσουν επιθυμίες και στόχους. Για τις προκλήσεις που είναι πάντα πολλές και για τους τρόπους που θα τις αντιμετωπίσουμε.

Ένα βιβλίο εικονογραφημένο από την Θέντα Μιμηλάκη με υπέροχες εικόνες και χρώματα.

Για τις μικρές ή μεγάλες επαναστάσεις της ζωής μας.

Για όσες φορές βρεθήκαμε από τελευταίοι, πρώτοι.

Για όσες φορές πιστέψαμε πως θα τα καταφέρουμε.

Για τους κύκλους που μας δένουν και μας κάνουν καλύτερους ανθρώπους!

Δείτε εδώ ένα απόσπασμα: <https://www.psichogios.gr/el/h-xamhlopardalh.html?srsltid=AfmBOoqDy9cK2MXIfkTb7KozBUO141eebPIKhCwdKe-4N2bGTT970GPX>

*Η Χαμηλοπάρδαλη, Μαρία Γιαγιάννου, εικ: Θέντα Μιμηλάκη, εκδ. Ψυχογιός